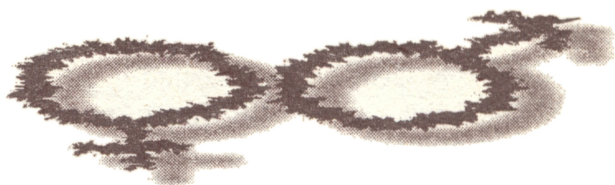

ЖЕРТВИ НА КОСМИЧЕСКИЯ СЕКС

Изследванията на репродуктивните функции на човека в космоса започват заедно с първите пилотирані полети. Няма никакво съмнение, че за дванадесетия поред космонавт, Валентина Терешкова, която е три геноношия на борда на „Восток-6“, е предопределена страшната роля на опитно зайче. 60 часа в космоса, високи натоварвания, безтегловност - как ще повлияе това на женския организъм? Ще бъде ли способна жената-космонавт да изпълни извечната си роля на жена и майка след полета? Идеалистът Корольов замисля грандиозен експеримент - скоро след успешния полет празнуват „звездната сватба“ на Терешкова и Андриян Николаев. Животът на тази странна двойка, която просъществува няколко години и без много шум се разпада, е истински кошмар - ежеседмични медицински прегледи, тестове, анализи. Раждането на гъщеря им Елена през 1966 г. не носи желаната радост: детето, практически здраво, до пълнолетието си не излиза от многобройните клиники - изследванията продължават.

Корольов, верният ученик на Циолковски, се стреми към Луната преди американците. През 1965 г., година преди смъртта си, той планира обиколка на Луната и пуск на космическия кораб „Восход“ с трима космонавти на борда. Двама от тях са приятелката на Терешкова - Людмила Токова и мъжът ѝ - командир на кораба. Пог наблюдението на лекар съпрузите трябва да извършат невероятен за времето си опит - зачеване в космоса. Корольов мечтае за полети на далечни планети, лунни селища. Новото поколение трябва да се роди в космоса.

Но смъртта на Корольов и дейността на приемника му Глушко слагат край на първия етап на сексуално-космическата еуфория. Съдбата на космическата двойка е трагична - Людмила никога не вижда Земята от космоса, а Токов загива през 1967 г. при наземни изпитания.

Новите експерименти започват едва през 1973 г. след кошмар-

ните пет години на аварии - гибелта на Комаров, на тримата космонавти от „Союз-II“, редица катастрофи на носители...

Виктор Калинин, участник в симпозиума по космическа биология в Сан Франциско през 1985 г. разказва:

- Климук и Лебедев, които бяха на орбита 7 геноношия, се занимаваха с получаване и изследване на еякулат. Момчетата се отнасяха към работата с чувство за хумор и даже и да не се получаваха, не униваха...

Униват обаче медиците. За раждането на човешки живот в космоса се оказва невъзможно без изкуствено създадена гравитация. Сперматозоидите се държат по-лошо, отколкото при алкохолно отравяне на организма - подвижността им е абсолютно нарушена. Със спускаемия апарат е доставен на земята замразен еякулат, който е имплантиран на жените на космонавтите - без положителен резултат.

Продължителните космически експедиции през 80-те години на станциите „Салют-7“ и „Мир“ продължават опитите, но без предишния хазарт - просто като част от научната програма, която безцелно се събира в данните на компютрите в Звездното граде. Полетът на Савица през 1982 г. и изследванията на Олег Атков през 1983 г. изцеждат възможния максимум информация от предишните опити. Масурбация, влияние на външните фактори върху либидото и изменение на репродуктивните функции след полет.

Съветските изследвания стигат до загънена улица. Американците започват своите като част от програмата „Шатъл“ с всичкия ѝ размах, с десетки космонавти ежегодно.

Първият полов акт в космоса е извършен от Джудит Резник и Роберт Малейн - по време на мисията на „Дискавъри“ 41-Д на 3 септември 1984 г. Нежененият Роберт и неомъжената Джудит не са любовници, а изследователи... Устройството за изкуствена гравитация на фирмата „Рокуел“ задейства нормално. Датчиците,

разпръснати по телата на космонавтите, предават на Земята килобайти информация. Но и този път - неуспех.

- Веднага след приземяването Резник бе доставена в болницата на авиобазата „Едуърдс“ - спомня си Карен Смит, биолог, участник в ръководството на мисията 41-Д. - Тя имаше кръвотечение, което съвсем не приличаше на обикновена менструация. Обилно и болезнено. Оказаха своето влияние сексуалният стрес и претоварването при връщане от орбита. Джудит лежа в болницата 2 месеца.

Резник и Малейк получават за този полет хонорар с 200 хиляди долара повече от гругите членове на екипажа на „Дискавъри“. Ръководството на НАСА нарежда на екипа биолози и медици да прекратят изследванията, докато не бъде завършено разследването по неуспешния експеримент. Но така или иначе Карен Смит и четиримата ѝ колеги скоро са принудени да напуснат Хюстънския център - назрява скандал, свързан с крайно негативното влияние на рокуелската установка „МСУ“ върху женския организъм.

За астронавтите триумфът в космоса се превръща в трагедия на земята. 15-томника на „Шатъл“ безстрашно цитира: полови дисфункции при мъжете-астронавти, летели със „свалките“, възникват у 63% от участниците, а при жените - у 80%. Само 10% от астронавтите, летели в космоса, се женят, а в същото време 23% се развеждат. Нито една от осемте американки, летели в космоса, не е родила.

Човекът е крехко и беззащитно създание. Нужен ли е той изобщо в космоса или би следвало цялата работа там да се извършва от автомати? Утопията на Циолковски е неосъществима - човечеството е земна и само земна гаденост. И струват ли упоритите опити да се победи природата толкова, колкото щастие, което се отнема на хората - жертви на тези опити?

По материали на чуждия печат